

Received: 12-10-2020

Revised: 09-12-2020

Accepted: 21-12-2020

การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรม  
เพลงรำวงพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของ  
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Learning Management by Integrating Simpson's Instructional Model  
Combined with the Concept of Contract System with Folk Dance Music  
Activities for the Development in Achievement, Practical Skill, and Discipline  
of Secondary 2 (Grade 8) Students

ศุภวัฒน์ เจริญประยูร<sup>1</sup>

Supawat Reanprayoon

[Supawat\\_r@mail.rmutt.ac.th](mailto:Supawat_r@mail.rmutt.ac.th)คำรณ สุนทรานนท์<sup>2</sup>

Kamron Suntharanont

[Kamron\\_s@rmutt.ac.th](mailto:Kamron_s@rmutt.ac.th)รจนา สุนทรานนท์<sup>2</sup>

Rojana Suntharanont

[Rojana\\_s@rmutt.ac.th](mailto:Rojana_s@rmutt.ac.th)

#### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียน  
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา  
ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน  
เพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน

<sup>1</sup> นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Master's Students Program in Thai Classical Dance Education, Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

<sup>2</sup> สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Program in Thai Classical Dance Education, Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบ ชิมพ์ชั้น ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล และโรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบบันทึกข้อตกลงสำหรับนักเรียนและคู่สัญญา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชั้น ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชั้น ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมระบบคู่สัญญา ผลปรากฏว่า ผู้เรียนปฏิบัติตามคำแนะนำสัญญาที่ได้ให้กับคู่สัญญาได้ มีการบ้านส่งครูผู้สอนตรงตามเวลาครบถ้วนเรียบร้อย มีมารยาทในห้องเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการทำงาน มีกระบวนการวางแผนการจดบันทึกการบ้าน ผู้เรียนมาโรงเรียนตรงตามเวลาสามารถทำกิจกรรมในตอนเช้ากับเพื่อนได้ครบ เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียนผู้เรียนเข้าห้องตรงเวลาทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเวลาสอนของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เต็มที่ ผู้เรียนมีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนทำให้ไม่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรม เป็นการสร้างค่านิยมและคุณธรรมที่ดีให้กับผู้เรียน

**คำสำคัญ:** การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชั้น, แนวคิดระบบคู่สัญญา, กิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน

### Abstract

The study aimed to 1) compare learning achievements about folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students, who studied through learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group, 2) compare practical skills in folk performances and folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students, who studied with learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group, and 3) compare desirable characteristics of discipline of Secondary 2 (grade 8) students, who studied with learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities, between the experimental group and the control group.

The sample of this research derived from a purposive random sampling method was comprised of Secondary 2 (grade 8) students from Ban Kradan Na Gall Community School and Wat Huay Ruam Community School, Nong Bua 2 District Educational Quality Center, Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 3, Nakhon Sawan Province. The research instruments consisted of 5 learning management plans by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system, a behavior report form for discipline evaluation, an achievement test of the performing arts course, a practical skill assessment form, and a memorandum of agreement between students and contractors. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, and t-test.

The study results revealed that 1) the learning achievements about folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students who studied with learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group with statistical significance at the 0.05 level, 2) the practical skills in folk performance and folk dance songs of Secondary 2 (grade 8) students who studied with the learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group with statistical significance at the 0.05 level, and 3) the desirable characteristics of the discipline of Secondary 2 (grade 8) students who studied with the learning management by integrating the Simpson's instructional model combined with the concept of a contract system with folk dance music activities of the experimental group were higher than those of the control group, with statistical significance at the 0.05 level. Regarding the analysis of data on the contract system activities, the students could follow the promises made to the contractors. Homework was completed and submitted on time, the students behaved properly in the class, they were more responsible for work assigned, and there was a process of planning and taking notes of homework. Additionally, the students came to school on time, so they could do all the morning activities with their friends. For class attendance, the students were punctual, so they could gain more knowledge. As the teaching time of the teachers increased, the students fully participated in the learning process. The students got dressed properly and neatly according to the school regulations,

so their behavior points were not subtracted. These circumstances brought the students good values and morality.

**Keywords:** learning management model by integrating the Simpson's instructional model, concept of a contract system, folk dance music activities

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านดังกล่าวแล้วผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนาผ่านการจัดการเรียน การสอน การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะต่างๆ จนเกิดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560, น. 4)

ปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่ของสังคมได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีในการสื่อสาร จึงส่งผลกระทบต่อค่านิยม ความคิด และพฤติกรรมต่อนักเรียน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น.2) โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในช่วงชั้นระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ในช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นเริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวซื้ออาหาร ส่งการบ้านไม่ตรงเวลา ขาดความรับผิดชอบในการทำการบ้าน พฤติกรรมไม่ยืนตรงเคารพธงชาติ พฤติกรรมกรรโชก勒索การให้ความเคารพผู้ใหญ่ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ไม่เป็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ ซึ่งผลของการขาดความมีวินัยเป็นผลกระทบไปสู่ปัญหาทางสังคม ครอบครัวย และด้านการเรียนรู้ของนักเรียน สถานศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนในด้านวิชาการที่ควบคู่ไปทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย ความอดทน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีวุฒิภาวะให้สามารถดำรงตนให้เติบโตในสังคมอย่างมีคุณภาพ สถานศึกษาควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้สึกมีความรับผิดชอบในการป้องกัน แก้ไข ปลูกฝังให้นักเรียนมีความประพฤติในทางที่เหมาะสม โดยเฉพาะความรับผิดชอบในด้านต่างๆ ของตนเองที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนได้ประสบความสำเร็จและเป็นพลเมืองที่มีระเบียบวินัยในสังคม

โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้น ปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (งานวิชาการโรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก, 2561, น.1) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ภาระหน้าที่ในการทำการบ้านหรือชิ้นงานของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะบ่งบอกการพัฒนาในด้านต่างๆ ของผู้เรียนจากการสำรวจคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแบบรายงานแสดงผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระ ด้านความมีวินัย ซึ่งสอบถามครูผู้สอนทั้ง 8 กลุ่มสาระในเรื่องความมีวินัย แบบสอบถามครูที่ปรึกษาการเข้า Homeroom ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผู้เรียนขาดวินัยในการเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยสี่สิ่งเร้าต่างๆ มากมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจในการทำการบ้าน ขาดวินัยต่อตนเองในการเรียน ขาดวินัยในการแต่งกายจึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียน (อมรรัตน์ จันโต, สัมภาษณ์, 2 กันยายน 2562) ซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ผู้เรียนที่จะเลื่อนชั้นการศึกษาหรือจบการศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ

แนวคิดระบบคู่สัญญา เป็นการแก้ปัญหาสำหรับผู้เรียนอย่างหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนหรือบุคคลรอบตัวเองเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมที่บกพร่องของผู้เรียน และทำข้อตกลงในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างคู่สัญญากับผู้เรียนที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จากงานวิจัยของ ยัวร์วณ คัลยาณมจล (2561, น. 174-193) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ education 3.0 ในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีสุขภาวะอยู่ในระดับปานกลาง สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีแนวคิดในการนำระบบคู่สัญญามาผสมผสานในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นการสังเกตผู้เรียนในการเปลี่ยนแปลงด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัย

การสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางร่างกายของผู้เรียนซึ่งจะเน้นในด้านทักษะการปฏิบัติ ผลของการกระทำหรือพฤติกรรมสามารถสังเกต ได้จากความรวดเร็วในการรับรู้ (Simpson, 1972, p. 56-60 ; อ้างถึงในทิศนา แคมมณี 2550, น. 35-37) ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวกพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน และปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อีกทั้งให้สอดคล้องตามนโยบาย และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ดี มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานระบบแนวคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวกพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในด้านความมีวินัย

### วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวกพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวกพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่าวกพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวกพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวกพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

### นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยจัดให้มีองค์ประกอบของการเรียนการสอน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผลไว้อย่างเป็นระบบ

**ทักษะการปฏิบัติ** หมายถึง พฤติกรรมการใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ใช้เคลื่อนไหวในการปฏิบัติกิจกรรม กระทำอย่างถูกต้อง รวดเร็วคล่องแคล่วจนมีความชำนาญ เป็นความสามารถ ในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อและร่างกาย

**รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน** หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ชิมพ์ชันเป็นผู้คิดค้นขึ้นทักษะปฏิบัตินี้ สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญ การและความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการซึ่งมีกระบวนการทั้งหมด 7 ขั้นตอน

**แนวคิดคู่สัญญา** หมายถึง ระบบการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองที่ใช้หลักการควบคุมพฤติกรรมและการแก้ปัญหาของผู้แก้ปัญหาโดยการเสริมแรงของ คู่สัญญา ระบบคู่สัญญา

**ความมีวินัย** หมายถึง พฤติกรรมการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม ในวิจัยนี้หมายถึง ความตรงต่อเวลา การส่งงานตรงเวลา และการแต่งกายตามระเบียบวินัย

**รางวัลพื้นบ้าน** หมายถึง การละเล่นพื้นบ้านในเขต ตำบลบ้านดอนคา อำเภอบ้านตาก จังหวัดนครสวรรค์ ในการร้องและพ้องร้องจะใช้จังหวะโทนและกลองรำมะนาตีตามจังหวะหน้าทับ

### ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. รูปแบบการถ่ายทอดจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)
3. ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้บูรณาการสอนกับ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
4. ผลการวิจัยสามารถนำไปเผยแพร่ให้ผู้สนใจนำไปประยุกต์ใช้ได้

### วิธีการวิจัย

#### 1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษา อำเภอนองบัว 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแกล และ โรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับเดียวกัน อีกทั้ง ทั้ง 2 โรงเรียนมีบุคลากรในการสอนรายวิชาภาษาไทยจึงสะดวกต่อการเก็บข้อมูลในการวิจัย การคิดค่าเฉลี่ยเพื่อใช้ในการแจกแจงค่าคะแนนจึงใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมในการแปลผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีกลุ่มควบคุม วัดผลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม (Nonequivalent Control group pre-test posttest design) ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองมีกลุ่มควบคุม

| กลุ่ม | ทำการทดลอง | การทดสอบก่อนเรียน | การทดสอบหลังเรียน |
|-------|------------|-------------------|-------------------|
|       |            | Pre-test          | posttest          |
| E     | X          | O <sub>1</sub>    | O <sub>1</sub>    |
| C     | -          | O <sub>2</sub>    | O <sub>2</sub>    |

ความหมายของสัญลักษณ์

|                    |                                                                       |
|--------------------|-----------------------------------------------------------------------|
| E แทน              | กลุ่มทดลอง                                                            |
| C แทน              | กลุ่มควบคุม                                                           |
| X แทน              | การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา |
| O <sub>1</sub> แทน | การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง                                        |
| O <sub>2</sub> แทน | การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม                                       |

## 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

### 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การประพันธ์เพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ปฏิบัติการร้องเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ปฏิบัติทำรำประกอบเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ไทยชุด การแสดงเพลงร้องพื้นบ้านจังหวัด

นครสวรรค์

### 2.2 เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือรวบรวมข้อมูล

1) แบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัยประกอบด้วย 3 ด้านคือ การส่งงานตรงเวลาการเข้าห้องเรียนตรงเวลา การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แบบ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, มปน.) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าคือ สม่าเสมอ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

- 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรมสม่าเสมอ
- 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง
- 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง
- 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง

2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์วิชานาฏศิลป์ (ร้องพื้นบ้าน) เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

### 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ

- (1) แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้องเพลงร้องพื้นบ้าน
- (2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำเพลงร้องพื้นบ้าน

4) แบบบันทึกข้อตกลงสำหรับนักเรียนและคณาจารย์

### 3. วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างเครื่องดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษาเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสอน เกี่ยวกับความเป็นมา รูปแบบการแสดง การแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้โอกาสที่ใช้ในการแสดง เนื้อร้อง ความหมาย และท่ารำที่ใช้ในการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้าน
- 3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคณาจารย์จำนวน 5 แผน

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบทดสอบความรู้ ปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 3) สร้างแบบรายงานพฤติกรรมวัดความมีวินัย สำหรับใช้เป็นแบบประเมินคุณลักษณะด้านวินัย ของนักเรียน
- 4) สร้างแบบบันทึกข้อตกลงระหว่างนักเรียนกับคณาจารย์ โดยศึกษาจากแนวคิดระบบคณาจารย์ของ ทิศนา ขัมมณี (ทิศนา ขัมมณี, 2545, มปน.)

5) สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ โดยศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะปฏิบัติจากหนังสือแนวทางการประเมิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 50)

3.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินแผนการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้จากนั้นนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องชัดเจนของภาษา

3.5 นำแบบประเมินการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ซึ่งกำหนดค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00 (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552, น. 171) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการเรียนรู้ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.72 – 0.84 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.38 – 0.69 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.71

3.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อนำมาคิดคำนวณหาค่าทางสถิติต่อไป

### 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อใช้ในการทดลอง โดยจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมป์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคณาจารย์

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว และบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ทำการทดลองสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลอง ในรายวิชานาฏศิลป์ โดยใช้ระยะเวลา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

4.4 ทำการทดสอบ (Post-test) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางนาฏศิลป์ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.5 วัดทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ โดยใช้แบบวัดทักษะการร้องเพลง และการปฏิบัติท่าทางโดยนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.6 ประเมินความมีวินัยโดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

4.7 แบบบันทึกข้อมูลรายงานระหว่างคู่สัญญา

## 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คะแนนทักษะการปฏิบัติการแสดงเพลงเพลงรำวงพื้นบ้าน และ คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean -  $\bar{X}$ ) ค่าร้อยละ (Percent) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - SD) วิเคราะห์เป็นรายด้าน และภาพรวม ลักษณะของ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean -  $\bar{X}$ ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - SD)

5.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ คะแนนทักษะการปฏิบัติการแสดงเพลงรำวงพื้นบ้านและ คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ t - test วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5.3 นำเสนอผลแนวคิดระบบคู่สัญญาของกลุ่มทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

## ผลการวิจัย

ผลจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ที่ได้รับการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ มาใช้ในรายวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงรำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

| การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงรำวงพื้นบ้าน<br>ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 |    |           |       |        |       |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|----|-----------|-------|--------|-------|
| การทดสอบ                                                                                            | n  | $\bar{X}$ | SD    | t      | Sig.  |
| กลุ่มทดลอง                                                                                          | 30 | 50.00     | 7.769 | 8.947* | 0.000 |
| กลุ่มควบคุม                                                                                         | 12 | 32.33     | 3.200 |        |       |

\* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า  $t = 8.947$  มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

| การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน<br>ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 |    |           |       |        |       |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|-----------|-------|--------|-------|
| การทดสอบ                                                                                                | n  | $\bar{X}$ | SD    | t      | Sig.  |
| กลุ่มทดลอง                                                                                              | 30 | 32.58     | 4.737 | 4.176* | 0.002 |
| กลุ่มควบคุม                                                                                             | 12 | 26.67     | 2.424 |        |       |

\* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า  $t = 4.176$  มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่ำวงพื้นบ้านของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 4

**ตารางที่ 4** แสดงผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

**การเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย**

**ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2**

| การทดสอบ    | n  | $\bar{X}$ | SD    | t      | Sig.  |
|-------------|----|-----------|-------|--------|-------|
| กลุ่มทดลอง  | 30 | 85.72     | 8.586 | 8.228* | 0.000 |
| กลุ่มควบคุม | 12 | 63.53     | 5.264 |        |       |

\* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า  $t = 8.228$  มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลปรากฏว่า ณ ลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมระบบคู่สัญญา ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากกลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมระบบคู่สัญญา เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าเกล จำนวน 30 คน ดังนี้

ผู้เรียนได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาตนเองตามหัวข้อที่ตนเองกำหนดแล้วเมื่อครบกำหนดตามระยะเวลาที่คู่สัญญาได้กำหนด ผู้เรียนได้สรุปผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้าน ความมีวินัย ของตนเองจากนั้นได้นำเสนอให้กับคู่สัญญาได้รับทราบ ผลปรากฏว่า ผู้เรียนปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้กับคู่สัญญาได้ มีการบ้านส่งครูผู้สอนตรงตามเวลาครบถ้วนเรียบร้อย มีมารยาทในห้องเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการทำงาน มีกระบวนการวางแผนการจดบันทึกการบ้าน ผู้เรียนมาโรงเรียนตรงตามเวลาสามารถทำกิจกรรมในตอนเช้ากับเพื่อนได้ครบ เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียนผู้เรียนเข้าห้องตรงเวลาทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเวลาสอนของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนได้รับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เต็มที่ ผู้เรียนมีการแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนทำให้ไม่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรมเป็นการสร้างค่านิยมและคุณธรรมที่ดีให้กับผู้เรียน

### อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องเพลงร่าวงพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน ผสมผสานแนวระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่าวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซัน มีขั้นตอนที่เน้นการปฏิบัติและได้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ได้ฝึกจากประสบการณ์จริงในการทำงาน ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์ซันในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 7 ครบทุกขั้นตอนในการเรียนการสอนซึ่งได้ผลสำเร็จดังนี้ ในขั้นตอนการรับรู้ พบว่า ผู้เรียนมีการสังเกตลักษณะและความแตกต่างระหว่างการแสดงเพลงร่าวงพื้นบ้านกับการแสดงร่าวงรูปแบบอื่นๆ ในขั้นเตรียมความพร้อม พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจและเตรียมความพร้อมในการศึกษาหาความรู้มาก่อนหน้า ขั้นตอนการตอบสนองภายใต้การควบคุม พบว่า ผู้เรียนมีการตอบโต้ในการถามคำถามภายในห้องเรียน ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง พบว่า ผู้เรียนมีฝึกฝนการประพันธ์เพลงจนสามารถประพันธ์เพลงเองได้ ขั้นการระทำอย่างชำนาญ พบว่า เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปปรับประยุกต์ใช้และสามารถอธิบายความรู้ได้อย่างชัดเจน ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ พบว่า

ผู้เรียนนำความรู้ที่ตนเองได้รับมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์บทเพลงร่างพื้นบ้านในการพัฒนาความมีวินัย โดยมีการประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านในการเชิญชวนให้นักเรียนชั้นอื่นมีระเบียบวินัย ขั้นการคิดริเริ่ม พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองในการประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านในการรณรงค์ให้นักเรียนในโรงเรียนมีวินัย โดยประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านที่มีความหมายในการพัฒนาความมีวินัย และนำออกสอนนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุสรินทร์ พาระแพน (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 92.51/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8143 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.43 3) บุคลิกภาพการปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่างพื้นบ้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่างพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า ทักษะการปฏิบัติการแสดงพื้นบ้าน เพลงร่างพื้นบ้านของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่างพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญทั้งในด้านการประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้าน การร้องเพลงร่างพื้นบ้าน และการปฏิบัติการประดิษฐ์ทำรำเพลงร่างพื้นบ้านด้วยตัวของตัวเองและการปฏิบัติแบบกลุ่ม ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สันในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 7 ครบทุกขั้นตอนในการเรียนการสอนซึ่งได้ผลสำเร็จดังนี้ ในขั้นตอนการรับรู้ พบว่า ผู้เรียนสังเกตกระบวนการในการประพันธ์เพลงร่างพื้นบ้านและการแสดงอย่างตั้งใจ ในขั้นเตรียมความพร้อม พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจและเตรียมความพร้อมในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังมีการทำการบ้านล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงฝึกปฏิบัติจริง ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม พบว่า ผู้เรียนมีการตอบโต้ในการถามคำถามภายในห้องกล้าที่จะแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่มีความกังวลว่าจะปฏิบัติทำรำผิดหรือร้องเพลงผิด ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง พบว่า ผู้เรียนมีความตั้งใจในการฝึกปฏิบัติและสามารถควบคุมเพื่อนภายในกลุ่มให้ปฏิบัติทำรำที่ช่วยกันคิดค้นจนสามารถปฏิบัติได้ ขั้นการระทำอย่างชำนาญ พบว่า เมื่อผู้เรียนปฏิบัติบ่อยครั้งจนเกิดความชำนาญความผิดพลาดในการแสดงก็ลดน้อยลง ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ พบว่า ผู้เรียนรู้จักการปรับปรุงบทเพลงของตนเองให้ง่ายต่อการจดจำและสามารถนำไปเผยแพร่ในโรงเรียนของตนได้ ขั้นการคิดริเริ่ม พบว่า เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทำรำจนเกิดความชำนาญในการแสดงเพลงร่างพื้นบ้านผู้เรียนได้นำบทเพลงและทำรำไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ ดวงเทียน (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยมหลัก 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้จากกลุ่มทดลอง จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยมหลัก 12 ประการ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทักษะการปฏิบัติทำรำของกลุ่มทดลองจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงค่านิยมหลัก 12 ประการสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัย ของกลุ่มทดลอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องมาจากการผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความมีวินัย ของตนเองตามคำมั่นสัญญาต่อกันสัญญา อีกทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการของซิมพ์สันในการประพันธ์เพลงร่ำวง พื้นบ้านและปฏิบัติทำเพลงร่ำวงพื้นบ้านจนผู้เรียนเกิดความซึ้งซาบความมีวินัยตามบทเพลงที่ตนเองประพันธ์และปฏิบัติทำทำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอำนาจ อดุลกาโม (น้อยนิล) (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านรักความเป็นไทย รองลงมาได้แก่ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านใฝ่ เรียนรู้ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มี เพศ และอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลจากการใช้กิจกรรมระบบคู่สัญญา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน เมื่อใช้กิจกรรมระบบ คู่สัญญา พบว่า ผู้เรียนที่ทำกิจกรรมระบบคู่สัญญามาโรงเรียนเร็วขึ้น สามารถทำกิจกรรมตอนเช้ากับเพื่อนในโรงเรียนได้ครบ ตามที่ทางโรงเรียนกำหนด เข้าเรียนตรงเวลาไม่มีการแหวะเรียนไปห้องที่นักเรียนไม่ได้เข้าเรียน ผู้เรียนส่งงานได้ตรงเวลา มีความ รับผิดชอบมากขึ้นเมื่อได้ทำกิจกรรมคู่สัญญา มีการวางแผนการทำการบ้าน ทำให้ผลงานที่ได้มีความเรียบร้อยถูกต้อง และ นักเรียนมีการแต่งกายที่สะอาด เรียบร้อย ไม่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน แต่งกายถูกต้องตามวันที่ทางโรงเรียนกำหนด และยัง สังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความระมัดระวังเพื่อที่จะไม่ให้เสื้อผ้าของตนเองสกปรกผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้น โดยมีนักเรียนที่เลือก พัฒนาตนเองในด้านการเข้าเรียนให้ตรงเวลาจำนวนทั้งหมด 16 คน (คิดเป็นร้อยละ 53.33) แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ จำนวนทั้งหมด 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.66) ส่งงานให้ตรงเวลาจำนวนทั้งหมด 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) นักเรียนทั้งหมด 30 คนในกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติแบบซิมพ์สัน ผสมผสานแนวคิดระบบคิดคู่สัญญา ด้วย กิจกรรมเพลงร่ำวงพื้นบ้าน สามารถพัฒนาตนเองได้ตามคำมั่นสัญญาที่ให้กับคู่สัญญาจำนวน 30 คน (คิดเป็นร้อยละ 100) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุรวีวัฒน์ คล้ายมงคล (2561) ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ Education 3.0 การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เรื่องสุขภาวะโดย ประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ Education 3.0 ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้นประกอบด้วย แนวคิดขั้นพื้นฐาน 5 เรื่อง 4 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการ จัดการเรียนการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดสุขภาวะก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในช่วง 126-130 แปลผลได้ว่า นิสิตมีความสุขในชีวิตในระดับปานกลาง

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการกระตุ้นให้นักเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิควิธี ต่างๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการ และข้อเสนอแนะที่หลากหลายรูปแบบ

1.2 การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้สอนควรจัดหาและทำการตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้มีความพร้อมเสมอ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน

### 2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของผลการเรียนการสอนในระยะยาวจากการเรียนการสอน โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ในเนื้อหา รายวิชาอื่นๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ไปในทางที่หลากหลาย มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนมากขึ้นต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทักษะปฏิบัติแบบชิมพ์ชัน ผสมผสานแนวคิดระบบคู่สัญญา ด้วยกิจกรรมเพลงร้องพื้นบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติ และความมีวินัย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับรูปแบบการสอนอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างทางเลือกให้แก่ครูผู้สอนที่จะนำนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่มีการทดลองใช้และพัฒนาแล้วไปใช้พัฒนา นักเรียน เพื่อผลความก้าวหน้าทางการศึกษาต่อไป

## บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุฑารัตน์ ดวงเทียน. (2558). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง การประดิษฐ์ทำร่าประกอบเพลงค่านิยม 12 ประการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี
- ทิศนา แหมมณี. (2545). *กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิชนเอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุสรินทร์ พาระแพน. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของ ชิมพ์ชันที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- พิสนุ พองศรี. (2552). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสหวิชาการพิมพ์จำกัด.
- พระอำนาจ อดุลกโม. (2554). การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุรวรรณ คล้ายมงคล. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เรื่องสุขภาวะโดยประยุกต์ใช้ระบบคู่สัญญากับแนวคิด PDCA และ Education 3.0. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 46(3), 174-193.
- โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก. (2561). รายงานการประเมินตนเอง. นครสวรรค์: โรงเรียนชุมชนบ้านกระดานหน้าแก
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.